

CELIA

(Design for murder)

Thriller in drie bedrijven

door

GEORGE BATSON

vertaling

Alfred Pleiter

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CELIA - DESIGN FOR MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE BATSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1960 by George Batson

Copyright Renewed: © 1988 by Oaul Heffernan

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Moreno

Louisa Cortlandt

Martha Brand

David Granger

Kathy

Celia

Mrs. Hamilton

Carlin

Nora Taylor

Brent

Het stuk speelt in het huis van de familie Granger, aan de bovenloop van de Hudson, in de tegenwoordige tijd.

DECOR:

Het huis van de Granger's ligt op een heuvel die uitzicht geeft op de Hudson. Het bijna honderd jaar oude huis maakt bijna de indruk van een middeleeuwse burcht, beveiligd tegen het geweld der elementen. Ondanks een aantal moderne nieuwigheden, die latere generaties hebben aangebracht, suggereert de hele atmosfeer de welgestelde landeigenaar, die het gebouwd heeft en wiens nakomelingen hun leven tussen deze solide meubelen hebben doorgebracht. Als het doek opgaat, blijken wij ons in de bibliotheek te bevinden. Een groot, rijk gemeubileerd vertrek met vele boekenkasten. Een grote, brandende open haard. R. midden openslaande deuren, die toegang geven tot een lange, slingerende oprijlaan. Een deur L. midden geeft toegang tot de eetkamer en het achtergedeelte van het huis. M. achter schuifdeuren, die naar de hal leiden. In deze hal voeren een portaal en een trap naar de tweede verdieping. Zware gordijnen achter deze trap verhullen een groot raam, dat uitzicht op de rivier en het dal beneden geeft. Het meubilair is door verscheidene generaties bijeengebracht. Een foto en enkele schemerlampen maken enigszins de indruk van indringers tussen het elegant-zware antiek. Het is elf uur op een oktoberavond. De bibliotheek wordt zwak verlicht door het schijnsel van de haard. Vooral vallen twee grote portretten boven de schoorsteenmantel op. Zij stellen Celia en haar man Bart voor.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Tafereel

Moreno, de chauffeur komt op, gaat naar de bar en schenkt zich een glas in. Hij draagt puttees, zijn jasje staat open. De openslaande deuren staan op een kier - de gordijnen waaien naar binnen, terwijl Moreno het glas leegdrinkt. Hij hoort iets in de hal, schrikt, zet het glas neer, gaat vlug af door de openslaande deuren, die hij achter zich sluit. Wij horen stemmen en muziek, wanneer de schuifdeuren opengaan, en Louisa Cortland komt op. Zij is op leeftijd, erg druk en praatziek, maar gaat vlug over naar de sofa. Daar laat zij zich op neerzakken en trekt met een zucht van verlichting haar schoenen uit. Zij leunt voldaan achterover. Martha Brand komt op. Martha is eigenlijk meer chic dan knap. Zij is in de veertig en bezit een zekere droge humor. Af en toe heeft haar gekunsteldheid en droge humor iets vermoeiends.

Martha: (*oprecht verbaasd*) Louisa, wat zie ik nu? Dans jij de laatste wals niet mee?

Louisa: Oh, Martha..! Ik moest echt even weg. Mijn voeten, kind! (*vrolijk*) Ik heb zo dikwijls met David's schoonvader in spé gedanst!

Martha: Ja. Ik heb gemerkt dat jullie 't best vinden konden samen.

Louisa: Ja, vond je niet? Ik dacht zelfs even, dat ik hem zo ver had, dat hij zijn reis zou uitstellen. Ik heb om al zijn grapjes gelachen en de hele avond over niets anders gepraat dan over tabak. Hij vond het heerlijk.

Martha: Dat kan ik me voorstellen. Want hij is een textielman.

Louisa: Oh ja? Nu ja, zoveel verschil maakt dat toch niet? Ik heb van geen van tweeën verstand. (*met een klein beetje kritiek*) Martha, vind jij hem niet een klein beetje... hoe zal ik 't zeggen... ruw?

Martha: Ik weet wat je bedoelt. Ja, hij heeft iets van een "self-made" man. Maar Eunice is erg knap.

Louisa: En hij is natuurlijk schatrijk. Ik heb hem nagezocht in de Gids van de Koophandel. (*vlug*) Ik... ik kon maar niet in slaap komen gisteravond. Die Gids ligt altijd op m'n nachtkastje. Naast m'n astrologische tabellen. (*leunt behaaglijk achterover*) Kind! Hoe krijgt Celia het toch altijd voor elkaar?

Martha: Ik geloof niet dat Celia hier iets aan gedaan heeft. David heeft Eunice op een concert leren kennen en...

Louisa: Dat bedoel ik niet. Ik bedoel, zoals zij het huishouden hier verzorgt. Personeel weet te krijgen. En wat belangrijker is, het weet

te houden.

Martha: (*vol begrip, terwijl zij op de armleuning van een stoel gaat zitten*) Oh! Heb jij daar weer moeilijkheden mee?

Louisa: (*knikt heftig*) En de rechter en ik proberen altijd zó aardig te zijn. (*met een betekenisvol knikje*) Om je de waarheid te zeggen: hij is een tikje té aardig. Vorige week was het de keukenmeid en vandaag mijn kamenierster weer.

Martha: Ja, ik dacht al dat ik je met een begerig oog naar het personeel zag kijken.

Louisa: Kind! Ik, personeel van een vriendin stelen?! En dan van Celia? Dat zou wel het gemeenste... (*schudt haar hoofd*) Nee, ik begrijp alleen niet hoe ze het klaarspeelt. Zo'n diner van haar... dat loopt gewoon als op rolletjes.

Martha: Zij vindt het ook heerlijk. Zo koningin van ons kringetje te spelen.

Louisa: (*lachend, maar met een zekere nadruk*) Martha! Kroonprinses bedoel je toch zeker?

Martha: (*met een klein buiginkje*) Oei! Sorry, Majesteit! Ik heb op uw sleep getrapt!

Louisa: Oh, niet dat ik enige waarde hecht aan die onzin. Maar het is een geruststellend gevoel, dat er nog ergens in deze wereld wordt vastgehouden aan de oude vormen.

Martha: (*vertrouwelijk*) Zal ik je eens wat zeggen? Ik ben er van overtuigd dat de geesten van onze voorvaderen iedere avond op het Kerkplein kegelen!

Louise: Oh, dat zou ik helemaal geen nare gedachte vinden! (*quasi terloops*) Martha, zou... zou jij kunnen menen, dat Mr. Kilburn's financiële toestand hier iets mee te maken heeft? Met die verloving, bedoel ik.

Martha: (*ferm*) Ik ben ervan overtuigd, dat zij van elkaar houden.

Louisa: Van elkaar houden? Och ja, jij was altijd al zo romantisch aangelegd, hè? (*zij wil er met alle geweld over doorgaan*) De rechter en ik hebben ons al zo vaak afgevraagd, hoe zij het al die jaren heeft kunnen doen. Dit huis... en dan met de tegenwoordige belastingen... Weet je, dat wij zelfs overwogen hebben om óns huis als museum open te stellen? Om een deel van die belasting af te krijgen.

Martha: (*koeltjes*) Celia heeft haar financiële problemen nog nooit met mij besproken. (*David verschijnt in de deuropening. Hij is knap en erg charmant. Hij is voor in de twintig. Op het ogenblik is hij nerveus en met zijn gedachten ergens anders*)

David: Oh, bent u hier! Uw wagen staat voor, Louisa.

Louisa: Dank je, David. Ik vind het vreselijk dat ik al weg moet. Maar...

(pakt haar schoenen) Oh, ik had nog geen gelegenheid om je dat te zeggen, lieve jongen: je hebt een schat van een meisje uitgezocht.

David: *(geamuseerd)* Ik ben blij dat ze uw goedkeuring kan wegdragen.

Martha: Nou, jongeman, hoe voel je je, zo officieel verloofd?

Louisa: Lieve help, Martha... dat moest jij zo langzamerhand wel weten!

Martha: Voor zover ik 't mij kan herinneren, is het een heerlijk en plechtig en eeuwig gevoel. De eerste paar keer tenminste. *(kijkt hem onderzoekend aan)* Jij hebt mijn vraag nog niet beantwoord.

David: Ik voel me plechtig en... eeuwig. *(gaat naar het barmeubel)* Wat zou u zeggen van een cognac?

Martha: *(terwijl David inschenkt)* Een pracht-idee.

Louisa: *(als hij haar vragend aankijkt)* Och ja, een halfje misschien. Voor onderweg. *(staat op en kijkt naar haar schoenen)* Ik zweer, dat ik van nu af aan mijn eigen maat koop.

Martha: *(als David haar haar glas geeft)* Dank je, lieverd. Een keertje zullen wij er toch nog wel op mogen drinken, hè?

Louisa: *(pakt haar glas aan en heft het in de hoogte)* Natuurlijk, toe maar! Voor de honderdste keer vanavond - op jullie verloving! *(zij kijkt in de richting van de openslaande deuren en slaakt een kreetje van angst)* Wel heb ik van mijn leven!

David: Wat is er?

Louisa: Ik zou erop willen zweren, dat ik iemand naar binnen zag kijken, daar.

David: *(gaat naar de openslaande deuren en trekt de gordijnen open)* Ik zie anders niemand. U heeft 't zich vast verbeeld, Louisa.

Martha: Zo gaat het nu altijd met mij! Alles wat met een rustig glaasje cognac begint, eindigt met een kreet van angst.

Louisa: *(niet helemaal overtuigd)* Gek! *(zet het van zich af)* Enfin, ik ga mijn mantel halen. Ik wil die chauffeur niet te lang laten wachten. *(gaat naar de deur)* Ik vind het zo jammer dat jullie hier niet blijven wonen, David. Eunice zou een echte aanwinst zijn. *(terwijl zij afgaat)* 't Is natuurlijk wel vreemd, dat haar vader niet één van mijn kennissen in Charleston kent! *(Martha en David wisselen een blik van verstandhouding)*

Martha: *(kan het niet voor zich houden)* David, is er iets?

David: Hoe?... Nee, nee, ik ben alleen een beetje prikkelbaar.

Martha: Hebben jullie gekibbeld, Eunice en jij? *(hij aarzelt en knikt dan)* Waarover? Je tante Martha kun je alles vertellen.

David: Ik heb geprobeerd haar over te halen om te blijven logeren. Maar zij zei dat ze nog veel te veel te doen had voor zij op reis gaan.

(met een zucht) Nou, dat was dan dat. Mijn tere bloem heeft een ijzeren willetje.

Martha: Ik begrijp het. Jij bent bang dat het een lange verloving wordt.

David: Ja... een heel lange verloving!

Martha: *(opgewekt)* Zolang blijven ze toch niet in Europa. Voor je het weet ben je getrouwd. En dan hoef je niet meer prikkelbaar te zijn.

David: Daar zal ik dan ook wel voor zorgen.

Martha: *(zet haar glas neer)* Ik moest mijn mantel maar eens gaan halen. En zou jij als gastheer je moeder niet moeten helpen met de gasten, die willen blijven plakken?

David: Eigenlijk wel. Maar ze zijn allemaal zo vervelend.

Martha: *(pakt zijn arm en gaat met hem af de hal in)* Celia is dol op ze. 't Is allemaal familie. De oude garde.

David: *(scherp)* 't Laatste antiek, bedoelt u?

Martha: *(glimlachend, terwijl zij afgaat)* David! En jij bent nog wel een Granger! *(de kamer blijft enkele ogenblikken leeg en dan verschijnt Kathy door de deur L. midden. Zij is bijzonder knap en geeft blijk van veel "levens"-ervaring, hoewel zij van tijd tot tijd iets bijna ondeugends heeft. Zij ruimt automatisch de cognacglazen op, dan valt haar blik op de telefoon. Na voorzichtig in de richting van de hall gekeken te hebben, gaat zij naar het toestel en neemt de hoorn van de haak)*

Kathy: *(zachtjes)* Hallo... Mag ik 047 van u, alstublieft? *(terwijl zij wacht, speelt zij met het telefoonblok op het bureau)* ... Geen gehoor?.. Dank u... *(teleurgesteld hangt zij weer op en gaat verder opruimen. Opeens worden de tuindeuren opengedruwd en Moreno verschijnt. Zonder een woord te zeggen gaat hij naar het barmeubel)* Toe maar! En sinds wanneer ben jij uitgenodigd, als ik vragen mag?

Moreno: *(schenkt zich in)* Dat gaat je niks an! En doe die deur dicht.

Kathy: *(doet de deur dicht)* 'k Hoop dat je beseft, dat dat haar beste cognac is.

Moreno: Dacht je dat ik dat niet wist? Ik heb behoefte aan een borreltje.

Kathy: Je ziet er anders uit, alsof je al genoeg borreltjes gehad hebt. *(ledigt een asbak in de open haard)* Afijn, wat gaat 't mij aan? Zolang ze maar niet denken, dat ik hem opgedronken heb.

Moreno: *(stoot met zijn been tegen een portefeuille met tekeningen en schilderijen, die tegen het barmeubel staat. Hij pakt deze op, fluit veelbetekenend, terwijl hij er een schilderij uithaalt)* Mozes! Wat zit er in de cognac?

Kathy: *(draait zich om)* Hoezo?... Zet dat neer!

Moreno: Maar dat ben jij!?

Kathy: *(gaat naar hem toe)* Zet neer, zeg ik je!

Moreno: Heb de jonker dat gemaakt? Nou, jullie schijnen het goed te kunnen vinden, hè?

Kathy: Dat is niet waar! *(zonder veel overtuiging)* Ik... ik heb alleen voor het gezicht geposeerd.

Moreno: *(met een lachje)* Ze heb alleen voor het gezicht geposeerd! Maar zijn moeder weet daar niks van, wed ik. *(zet het schilderij weer neer)* Daarom had je het dus zo druk

's avonds, de laatste tijd. Toen je hier pas was, was dat anders.

Kathy: Nou, en al heb ik er voor geposeerd? Dat wil toch nog niets zeggen? 't Is... 't is kúnst!

Moreno: *(blokkeert haar weg, wanneer zij het schilderij weg wil gaan zetten)* Wat zou je er van zeggen als we straks een eindje gingen rijden? Ik merk opeens hoelang 't geleden is, dat we dat gedaan hebben.

Kathy: Doe niet zo mal. Dat wordt veel te laat.

Moreno: *(pakt haar bij de arm)* Kom op. We gaan een eindje rijden en ergens een borreltje drinken.

Kathy: *(rukt zich los en gaat het schilderij in de hoek zetten)* Ik denk er niet aan. In de eerste plaats heb je al genoeg gedronken.

Moreno: En in de tweede plaats? Heb je al een afspraak?

Kathy: *(luchtig)* En als ik dat nou had?

Moreno: *(dringend)* Kom, ga mee. Dat feest is hier toch zowat al afgelopen.

Kathy: Nou... maar laat maak ik het niet.

Moreno: Daar hebben we het straks wel over.

Kathy: En je moet het maar goed in je oren knopen, dat ik alleen met je meega, omdat iemand anders een lesje nodig heeft.

Moreno: Een van die kinkels uit het dorp? 't Is zonde van je tijd!

Kathy: Oh nee, heus niet. Maak je over mij maar geen zorgen. Ik heb andere plannen. *(als hij weer een glas gaat inschenken)* Nee... Drink nu niet meer.

Moreno: *(zet de fles neer)* Oké. Jij bent de baas. *(gaat naar de tuindeuren)* Ik wacht op je, in de garage.

Kathy: Misschien kom ik.

Moreno: Ik zou 't maar doen, schoonheid. Ik heb heel wat in te halen! *(hij gaat af. Kathy kijkt hem na. Zij is erg met zichzelf ingenomen. Dan gaat zij weer naar de telefoon en neemt de hoorn van de haak)*

Kathy: Hallo... 047 alstublieft. *(terwijl zij wacht, krabbelt zij weer op het blok. Zij legt het potlood ongeduldig neer)* Oké, dank u. *(zij haalt haar schouders op en hangt op, doet haar haar goed en haar schort, en loopt naar de deuren M. Deze gaan open en David komt op)* Oh,

Mr. David...

David: Hallo, Kathy.

Kathy: (*haar houding verandert. Ze is nu bijna onderdanig*) Heeft u zich geamuseerd vanavond, Mr. David?

David: Met de Spencers en Mrs. Cortlandt en de Pettigrews? God bewaar me!

Kathy: (*aarzelend*) Uw verloofde is verschrikkelijk knap. En ik hoor haar zo graag praten. Zij heeft zo'n leuk accent.

David: (*steekt een sigaret aan, staart in het vuur*) Vind je?

Kathy: (*denkt hardop*) Een meisje als zij kan natuurlijk iedere man krijgen, die zij hebben wil.

David: (*maakt een grapje*) En nou zit ze met mij opgescheept, hè?

Kathy: Oh nee, zo bedoel ik 't niet! Zij boft geweldig! (*treuzelend*) Kan... kan ik nog iets voor u doen, Mr. David?

David: Nee, dank je, Kathy.

Kathy: (*zij wil weggaan, maar herinnert zich iets*) Oh ja, wat dat schilderij betreft - mijn portret bedoel ik. Ik ben er erg van geschrokken, Mr. David. Dat het daar zomaar stond.

David: Dat spijt me. Ik zal 't gauw afmaken en dan mag jij 't hebben.

Kathy: Oh, dank u wel!

David: Ik dank jou. Ik vond het heerlijk om het te schilderen. (*gaat naar haar toe*) Jij bent een beeldig model.

Kathy: (*kijkt bescheiden een andere kant op*) U hebt echt talent. Ik vind het eigenlijk jammer, dat u niet voor uw brood schildert.

David: Dan zou ik eerst nog jaren moeten studeren. Trouwens, er zijn nu heel andere plannen voor me gemaakt. Ik word een groot textielman - in het zonnige zuiden.

Kathy: (*in de war door zijn toon*) Oh, maar u wordt vast heel gelukkig. Uw verloofde is zo knap en zo.

David: Oh ja, knap is ze wel. (*neemt haar kin in z'n hand*) Dat ben jij ook. Knap en jong en... eerlijk.

Kathy: (*vol sympathie*) U heeft niet veel jonge kennissen, hè?

David: (*droog*) Vergeet niet, dat ik het kalmpjes aan moet doen. Dat dacht moeder tenminste. Mijn jonge vrienden zijn allemaal zo'n beetje uit mijn gezichtsveld verdwenen.

Kathy: Oh, maar u zou meer jonge mensen om u heen moeten hebben! Uw moeder is aardig en niet oud, maar... nou ja, het is uw moeder. Als u wist hoe moeilijk ik 't met mijn ouders gehad heb. Ik ben al heel gauw uit huis gegaan, dat kan ik u zeggen. Alleen jonge mensen begrijpen jonge mensen.

David: Ja, Kathy. Daarin heb je gelijk, geloof ik.

Kathy: En als je je in je jeugd niet eens kunt amuseren, wanneer dan

wel? En zo'n knappe jongen als u helemaal!

David: Vind je mij dan knap?

Kathy: Neemt u me niet kwalijk, Mr. David. U zult me wel reuze brutaal vinden. Uw moeder zou razend zijn, als ze 't hoorde. Ik heb trouwens nog een hele hoop te doen.

David: Nee, ga nog niet. Ik wou nog even met je praten.

Kathy: Maar uw moeder heeft gezegd, dat...

David: *(dit is een bevel)* Nee, Kathy - blijf! *(zij kijkt hem aan en glimlacht hulpeloos)* Wat ga je straks doen?

Kathy: Nou, naar bed natuurlijk!

David: Wat zou je ervan zeggen nog een eindje met mij te gaan rijden? Ik moet met iemand praten. En met een jong iemand - zoals jij zei.

Kathy: Oh, maar dat wordt zo laat! Ik geloof niet...

Martha: *(verschijnt in de deuropening)* Neem me niet kwalijk, David. *(zij gaat naar de tafel en pakt haar avondtasje op)* Ja, hier is 't. *(zij gaat weer naar de hal, draait zich om en glimlacht speculatief)*

Kathy: *(zenuwachtig, wanneer Martha af is)* Denk je dat ze 't gehoord heeft?

David: En wat dan nog? Tante Martha begrijpt alles.

Kathy: Maar als je moeder...

David: Geloof me, Martha zegt heus niets. *(pakt haar hand)* Toe, alsjeblieft Kathy, laten we afspreken.

Kathy: Oh, ik zou best willen, maar ik durf niet!

David: Moeder merkt het niet. Laten we zeggen over een half uur, ik zal in de garage op je wachten.

Kathy: Oh, nee! Nee! Ik wacht je wel op bij het hek.

David: Maar daar is het zo donker!

Kathy: Ik zie je koplampen toch.

David: Dank je, Kathy. 't Is erg lief van je.

Kathy: *(wanneer hij op haar toe loopt)* Oh nee! Niet nu! *(zij gaat vlug over naar de deur, Celia staat op de drempel. Kathy blijft roerloos staan. Celia is beeldig gekleed, met een stille, warme waardigheid. Haar schoonheid is aristocratisch en suggereert een zekere traditie. Onder haar kalmte voelen wij iets van vitaliteit en geestkracht)*

Celia: Kathy, wil jij eens gaan kijken waar Mrs. Hamilton is. Zij is niet in de keuken en haar kamer heb ik al gebeld.

Kathy: Ja, Mrs. Granger, ik zal 't meteen doen. *(zij gaat zenuwachtig af. Celia kijkt haar na met lichtelijk gefronste wenkbrauwen en komt dan de kamer binnen)*

David: Is iedereen weg?

Celia: *(knikt)* Martha strijdt manmoedig om Louisa in haar mantel te krijgen... *(gaat naar hem toe)* Lieverd, ik geloof dat ons diner een

groot succes geweest is. Iedereen was weg van Eunice. Ondanks het feit, dat wij zo weinig van haar gezien hebben. (*steekt haar arm door de zijne*) Waar zijn jullie tweeën de hele avond geweest?

David: Oh, zij wilde het uitzicht op de Hudson zo graag zien.

Celia: (*veelbetekenend*) Dat zal wel geweldig geweest zijn vanavond, met die mist.

David: En zij had zo veel over mijn schilderijen gehoord. Zij had nog nooit iets van mijn werk gezien.

Celia: Hoe vond ze het?

David: Ik geloof dat ze een beetje geshockeerd was. (*enigszins geërgerd*) Misschien zijn ze daar in het Zuiden nogal preuts.

Celia: (*kijkt hem bezorgd aan*) David, voel je je niet goed?

David: Och, alleen maar zo'n vervelende hoofdpijn.

Celia: Oh, en daar heb je zo'n tijd geen last van gehad! Dokter Peters vond nog wel, dat je er zo goed uitzag vanavond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto